

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti

Ročník 16 Číslo 113 Červen 2021

ROK SV. JOSEFA

PATRIS CORDE

Prívětivý otec – Otec, který přijímá

Josef přijímá Marii, aniž by si kladl jakékoli podmínky. Důvěřoval andělovým slovům. „Ušlechtilost jeho srdce mu umožňuje, aby všechno, co se naučil ze Zákona, podřídil lásce. Dnes, v tomto světě, kde zjevně dochází k psychologickému, verbálnímu i fyzickému násilí na ženě, se Josef ukazuje jako uctivý, delikátní muž, který, ač nemá všechny informace, se rozhoduje pro Mariino dobré jméno, pro její důstojnost a život. V pochybnostech o tom, jak nejlépe si počínat, mu Bůh osvětlením jeho úsudku pomáhá, jak se rozhodnout.“

V našem životě častokrát dochází k událostem, jejichž smysl nechápeme. Naší první reakcí je mnohdy zklamání a vzpoura. Josef nechává stranou svoje úsudky, aby dal prostor tomu, co se děje a co pro něj může vypadat záhadně. Událost přijímá, přebírá za ni zodpovědnost a smiřuje se se svým životním údělem. Pokud svůj životní úděl nepřijmeme, nedokážeme jít dál, protože budeme vždycky v zajetí svých očekávání a následných zklamání.

Duchovní život, který nám Josef ukazuje, není cestou, která vysvětluje, nýbrž cestou, která přijímá. Pouze skrze přijetí a smíření je možné vytušit větší příběh a hlubší smysl událostí. Je to jako ozvěna Jobových zanícených slov, jimiž odpověděl manželce, která jej nabádala,

aby se vzbouřil proti veškerému zlu, které jej potkalo: „Dobro bereme od Boha, a zlo brát nemáme?“ (Job 2,10).

Josef není člověkem pasivní rezignace. Jeho nasazení je odvážné a rozhodné. Přijetí je způsob, kterým se v našem životě projevuje dar statečnosti, pocházející od Ducha Svatého. Jedině Pán nás může obdarovat silou přijímat život takový, jaký je, včetně jeho rozporuplných, nečekaných a bezútěšných aspektů.

Ježíšův příchod mezi nás je Otcovým darem, aby se každý mohl vyrovnat s realitou svého života i tehdy, když ji ne zcela chápe.

Jako Bůh řekl našemu světci: „Josefe, synu Davidův, neboj se“ (Mt 1,20), jako by opakoval i nám: „Nebojte se!“ Je třeba odložit vztek i zklamání a dát prostor tomu, co jsme si nevybrali, a přece se to děje, nikoli se světskou rezignací, nýbrž s velkou odvahou. Když takto život přijmeme, pronikneme k jeho hlubšímu smyslu. Život každého z nás může znovu zázračně nastartovat, najdeme-li odvalu žít ho podle evangelia. Nezáleží na tom,

jestli se zdá, že se vše zvrtilo a něco je už nevratné. Bůh může dát rozkvést květům na poušti. Třebaže nám naše svědomí něco vyčítá, Bůh „ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí“ (1 Jan 3,20).

Opět se vrací křesťanský realismus, který nezavrhuje nic z toho, co existuje. Skutečnost ve své tajemné neochvějnosti a složitosti obsahuje smysl života s jeho stinnou i světlou stránkou. Apoštol Pavel proto praví: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všecko napomáhá k dobrému“ (Řím 8,28). A svatý Augustin dodává: „i to, co se nazývá zlem (etiam illud quod malum dicitur)“. V této plné perspektivě dává víra smysl každé události, radostné i smutné.

Nemůžeme si myslet, že věřit znamená nacházet snadná utěšující řešení. Víra, které nás naučil Kristus, je ta, kterou vidíme u svatého Josefa. On nehledá zkratky, ale k událostem, které ho potkávají, přistupuje čelem a bere na sebe zodpovědnost.

Josefova přívětivost nás zve, abychom přijímali druhé takové, jací jsou, bez výjimky, zvláště slabé, protože Bůh volí to, co je slabé (srov. 1 Kor 1,27). Je otcem „sirotků, ochránce vdov“ a přikazuje milovat cizince. Napadá mě, že Josefovy vlastnosti mohly být pro Ježíše podnětem k podobenství o milosrdném otci a marnotratném synu (srov. Lk 15,11–32).

APOŠTOLÁT MODLITBY

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm

nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

*Všeobecný nebo evangelizační úmysl
Národní úmysl*

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Úmysly na měsíc červen 2021:

Evangelizační úmysl: Za krásu manželství

Modleme se mladé lidi, kteří se s podporou celého křesťanského společenství připravují na manželství: ať rostou ve velkodušné, věrné a trpělivé lásce.

Národní úmysl: Děkujeme za rodiče, dobré učitele, katechety a kněze a prosíme, aby s nadšením a s radostí připravovali děti na přijetí svátostí.

ROK RODINY 19.3.2021 – 26.6.2022

Rok rodiny s Amoris Laetitia

Papež František zve na společnou cestu, v níž chce hovořit o kráse rodiny, o znovuoživení rodiny jako daru, a to navzdory všem problémům, překážkám a výzvám, kterým rodiny dnes musí

čelit. „Každý je povolán k láskyplné péči o život rodiny. Rodiny nikdy nejsou problémem, jsou vždy darem, a z perspektivy budoucnosti jsou příležitostí.“

2. setkání: Rodina ve světle Božího slova

Manželská láska: „živá ikona“, skrze níž se projevuje Bůh

Svatý otec: **"Jak si představujeme Boží lásku?"** Existuje na světě konkrétní realita, která nám pomáhá vidět tuto lásku na vlastní oči? Určitě existuje! Je to rodina! Boží obraz se odráží v muži a v ženě, v manželské lásce: živá 'ikona', jejímž prostřednictvím Bůh je zjeven “.

„Bůh jako Trojice je společenství lásky a rodina je jeho živým odleskem. To nám osvětlují slova svatého Jana Pavla II.: *„Náš Bůh ve svém nejnítěrnějším tajemství není samota, ale rodina, poněvadž v sobě obsahuje otcovství, synovství a podstatu rodiny, což je láska. Tou láskou je v božské rodině Duch svatý.“* Rodina tedy není bez vztahu k samotné božské podstatě.“ /AL 11/

Pozvání k zamyšlení:

Překročme práh našeho domova: tam zjistíme, kým jsme jako pár a jaký je příběh naší lásky, kde se naplňuje Boží plán pro nás.

Zamilovali jsme se, protože jsme viděli v tom druhém jiskru, která odrážela něco z Boží krásy. V čem nás toto ujištění utvrzuje? Stále ještě tuto krásu ve druhém vidím? Přemýšlím o tom někdy? Na chvíli se zastavme a uvažujme o tajemství přítomnosti Ježíše v lásce naší dvojice.

Nikdo není předurčen k samotě

Svatý otec: **„Jak se rodí rodina?** Rodí se ze setkání mezi „Já“ a „Ty“, muže a ženy,

kteří se navzájem objevují a uzdravují svoji samotu. Nikdo není předurčen k samotě. Byli jsme v plánu Někoho, **abychom se stali darem pro někoho druhého** a abychom v lásce utvářeli život “.

Foto: rodina.cz

Z tohoto setkání, které léčí samotu, se rodí život a rodina. (...) člověk „přilne ke své ženě a ti dva budou jeden člověk“. (...) Sloveso „připojit se“ v původním hebrejském textu označuje těsný hluboký soulad, fyzické a niterné přilnutí. (...) manželské spojení nejen v sexuální a tělesné rovině, ale také ve svobodném darování se z lásky. /AL 13/

Pozvání k zamyšlení:

Živá přítomnost Ježíše v naší lásce díky svátosti manželství, činí z naší rodiny domácí církev. Uvažujme a sdílejme s manželským partnerem nebo s rodinou to, co v nás tato úžasná pravda evokuje.

/rodiny.cz/

SV. ZDISLAVA Z LEMBERKA

800 let od narození svaté paní Zdislavy

Slavíme velké Zdislavino jubileum. Uvádí se, že se Zdislava narodila v Křižanově okolo roku 1220. Mladá Zdislava se provdala na sever Čech za pana Havla z Lemberka. Pouhých patnáct let stačilo, aby zde vyrostla v úžasnou světici. Byla skvělou milující

manželkou a obětavou matkou čtyř dětí. Na srdci jí leželi všichni potřební, zvláště chudí a nemocní. Spolu s manželem budovala kostel, klášter a špitál, ve kterém ošetřovala nemocné a uzdravovala je. Zemřela v Kristových letech r. 1252 strážena láskou rozdávanou na všechny strany. Lidé jsou po staletí fascinováni jejím životem. V brněnské diecézi je se sv. Zdislavou spojeno poutní místo Křižanov, které jsme minulý rok navštívili při pěší pouti rodin.

Foto: zdroj wikipedie.cz

Nově od 21. 5. 2021 při pontifikální bohoslužbě u příležitosti 130. výročí posvěcení brněnské katedrály sv. Petra a Pavla posvětil diecézní biskup Vojtěch Cikrle nový obětní stůl katedrály a další prvky liturgického prostoru.

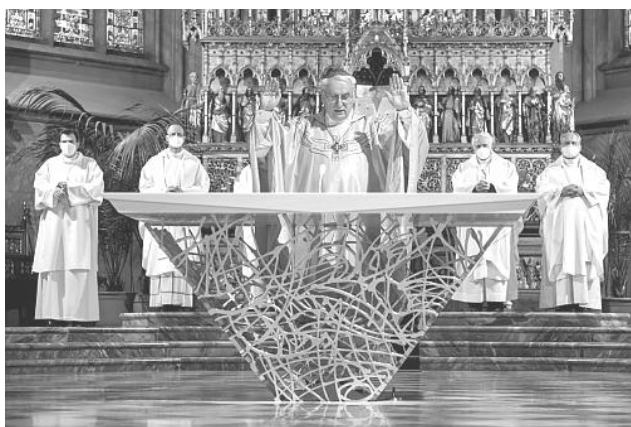

Foto: biskupstvi.cz

Právě do obětního stolu v katedrále na Petrově byly vloženy ostatky sv. Zdislavy. Proč sv. Zdislava? Její atributy: děti, manžel, kostel, vinná réva a břečťan, erb lvíce; rozdatelka almužen chudým či ošetřovatelka nemocných. Sv. Zdislava nás zve, abychom znovu objevili hodnotu rodiny a péči a starost o potřebné, hodnotu modlitby a posilu v každodenní službě přijímáním eucharistického Krista.

V neposlední řadě se vracím do naší farnosti Všech svatých v Ořechově, kde je na faře Farní knihovna svaté Zdislavy a nabízí k vypůjčení křesťanské knihy a časopisy. Půjčovní doba je každou první neděli v měsíci po mši svaté. /Leona/

ŘEHOLNÍ ŽIVOT V ČR

Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje

„Ať všichni jsou jedno.“ /Jan 17,21/
Cyrilometodějky se zavazují ke společnému životu a ke spolupráci na obnovení církevní jednoty, jejímiž představiteli jsou sv. Cyril a Metoděj, spolupatroni Evropy. K tomuto cíli je zaměřená i výchovná, pastorační a sociální činnost kongregace. Vznik kongregace je jedním z plodů oživeného unionistického hnutí přelomu 19. a 20. století, jehož střediskem se stal Velehrad a iniciátorem olomoucký arcibiskup ThDr. Antonín Cyril Stojan, propagátor cyrilometodějské ideje jednoty křesťanů. Měl v úmyslu založit řeholní kongregaci, která by se plně zapojila do unijních snah církve, avšak zemřel, a proto tento jeho záměr uskutečnila sestra III. řádu sv. Dominika, Marie Růžena Nesvatbová.

Cyrlometodějky se zasvěcují Bohu v církvi a v současném světě evangelními radami čistoty, chudoby a poslušnosti a žijí v sesterském společenství komunitního života modlitby a práce. Cyrlometodějky jsou ženská apoštolská kongregace, která vznikla na našem území. Sestry najdeme v Brně, Velehradě, Olomouci a Tetíně.

/z knihy Blázni pro Boha zpracovala

Lada /

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Náhrobek Mons. Antonína Párala

Na hřbitově v Ořechově byl obnoven náhrobek P. Antonína Párala, který působil v Ořechově v letech 1862 – 1911 a z jeho iniciativy byl v roce 1889 zbourán starý kostelík a vystavěn dnešní velký kostel, údajně za pouhý jeden rok. Letos jsme si připomněli 110. výročí úmrtí Mons. Párala.

Foto: Hrob Mons. Párala v Ořechově

Starobylý hrob byl překryt kamennými deskami v barvě slonové kosti a získal tak na kráse a vážnosti. Otec Krzysztof za přítomnosti několika farníků začátkem března novou úpravu hrobu posvětil. Dnešní vzhled vyžaduje větší opatrnost, zejména při zapalování

svíček, aby se nové desky nepotřísnily voskem nebo jinak nepoškodily.

Mons. Antonín Páral i místo jeho posledního odpočinku si zaslouží stálou úctu a vděk. */Ludmila Krečmerová/*

Peregrínská pouť

V letošním roce se poutní mše ke cti sv. Peregrina slavila v sobotu 1. května v kostele u Všech svatých.

Sv. Peregrin se narodil v Itálii v roce 1265, zemřel 1. května 1345. Sv. Peregrinu Laziosi z řádu servitů, patronu při bolestech nohou a nemocných rakovinou, je zasvěcena lesní kaple, asi 2,5 km severně za obcí Ořechov. Na toto poutní místo se obvykle konává procesí s poutní mší svatou. Historie kaple je už farníkům asi všeobecně známá. Sv. Peregrina považujeme za místního světce. Před slavností jsme se modlili nověnu ke sv. Peregrinu. Při sobotní slavnosti měl otec Krzysztof zajímavou promluvu o životě tohoto světce a o jeho zásluhách vedoucí ke svatosti. Také se zmínil o deníku, který je uložen ve schránce kaple. Je to už sedmý deník, ty předchozí jsou už popsány vzkazy poutníků, kteří ke kapli celoročně přicházejí. Do deníku svěřují své starosti, radosti, díky, pronášejí modlitby, prosí o přímluvu tohoto světce. Při slavnostní mši nás mile překvapila nová píseň ke cti sv. Peregrina. Na známý nápěv písně č. 804 z Kancionálu ji otextovala naše varhanice Jana Ryšavá a zazpívala paní Markéta Dudíková. Nový text samozřejmě mnohé zajímá. Doufáme, že budeme mít možnost se s textem více seznámit. Pěší pouť ke kapli si můžeme vykonat dodatečně jednotlivě nebo ve

skupinkách. Svatý Peregrine, oroduj za nás.
/Ludmila Krečmerová/

Foto: kaple sv. Peregrina

Výročí sv. Jana Nepomuckého

Letos 31. května uplyne tři sta let od blahorečení významného českého světce Jana Nepomuckého. Narodil se kolem roku 1340 v dnešním Nepomuku, zemřel 20. března 1393 v Praze, kde působil jako generální vikář. Je uctíván jako jeden z českých národních patronů a jeden ze spolupatronů brněnské diecéze.

Jan Nepomucký byl blahorečen 31. května 1721 papežem Inocencem XIII. a svatořečen 19. března 1729 papežem Benediktem XIII. Jeho liturgický svátek se připomíná 16. května.

V ořechovské farnosti máme v Pršticích kapli sv. Jana Nepomuckého, v sobotu 15. května byla otcem Krzysztofem sloužena poutní mše svatá.

Foto: kaple v Pršticích

V neděli 16. května byla také sloužena poutní mše svatá před kaplí sv. Jana Nepomuckého v Popůvkách. Mši svatou na poděkování za dokončení renovace tamní kaple a za Boží požehnání sloužil náš rosický pan děkan Mons. František Koutný.

Foto: kaple v Popůvkách

Pro zajímavost - v brněnské diecézi je sv. Janu Nepomuckému zasvěceno:

51 sakrálních staveb - pět farních kostelů, čtyři filiální kostely a 42 kaplí. Světcova socha zdobí desítky chrámových interiérů.

/zdroj biskupstvi.cz/

ZJEVENÍ PANNY MARIE VE FATIMĚ - POKRAČOVÁNÍ

2. zjevení - 13. 6. 1917

13. června po modlitbě děti opět spatřili paprsek blížícího se světla a nad dubem se Paní zjevila podruhé. Na Luciinu otázku, co si přeje, odpověděla: „*Přála bych si, abyste se denně modlili růženec a učili se číst. Později vám řeknu, co chci.*“ Dále Lucie přednesla své prosby vč. vzetí do nebe. Paní řekla, že si Hyacintu a Františka brzy vezme. V odpovědi se mimo jiné dozvěděla, že *Ježíš chce zavést*

ve světě úctu k mému Neposkvrněnému Srdci a ona mu má přitom pomoci.

Lucie projevila smutek, že zůstane na zemi sama. Paní dodala: „*Neztrácej odvahu! Nikdy tě neopustím, mé Neposkvrněné Srdce bude tvým útočištěm a cestou, která tě povede k Bohu.*“

Opět je zalila záře a před pravou dlaní Panny Marie bylo Srdce ovinuté trním, které se je zdálo probodávat. Všichni pochopili, že je to Neposkvrněné Srdce Mariino, zraňované lidskými hříchy, a že si přeje odčinění těch vin. To bylo na závěr zjevení a děti to uchovávali jako 1. tajemství, i když jim v té věci mlčení nebylo přikázáno.

/pokračování příště, Koclirov.cz/

POZVÁNÍ

« „Milé ženy, pojd'te podstoupit od denních starostí a nechejte se inspirovat životem svaté Ludmily“, zve Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně.

Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně pořádá **5. června 2021 v Duchovním centru Vranov u Brna duchovní obnovu pro ženy**. Tématem „Svatá Ludmila – vzor předávání víry a křesťanských hodnot“ bude provázet Mons. Mgr. Jiří Mikulášek

« Diecézní centru mládeže zve všechny mladé ve věku 14-20 let na **Letní diecézní setkání mládeže 11. - 15. 8. 2021 v Brně**. Mladí se mohou těšit na workshopy a přednášky se zajímavými hosty, večer chval, mše svaté a hlavně na setkání s otcí biskupy i se svými vrstevníky z celé brněnské diecéze. Pro přihlášené do 30. 6. je cena za setkání 1500Kč. Všechny informace budou

přibývat na webových stránkách: <http://mladez.biskupstvi.cz/dsm>.

BOHOSLUŽBY V ČERVNU

Ořechov - kostel Všech svatých

- 1.6. Adorace 17.30
- 4.6. Mše sv. 17.30 /1. pátek/
- 5.6. Mše sv. 17.30 /1. sobota/
- 6.6. Mše sv. 9.15 /Boží Tělo/
- 8.6. Adorace 17.30
- 11.6. Mše sv. 17.30
/Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova/
- 12.6. Mše sv. 17.30
/Neposkvrněného Srdce Panny Marie/
- 13.6. Mše sv. 9.15
/11. neděle v mezidobí/
- 15.6. Adorace 17.30
- 18.6. Mše sv. 17.30
- 19.6. Mše sv. 17.30
- 20.6. Mše sv. 9.15
/12. neděle v mezidobí/
- 22.6. Adorace 17.30
- 25.6. Mše sv. 17.30
- 26.6. Mše sv. 17.30
- 27.6. Mše sv. 9.15
/13. neděle v mezidobí/
- 29.6. Adorace 17.30
Mše sv. 18.00
/Slavnost sv. Petra a Pavla/

Ořechov - kostel sv. Jiří

- 3.6. Mše sv. 17.30 /Boží Tělo/
- 5.6. Mše sv. 8.30 /1. sobota/
- 6.6. Mše sv. 8.00
/10. neděle v mezidobí/
- 10.6. Mše sv. 17.30
- 13.6. Mše sv. 8.00
/11. neděle v mezidobí/
- 17.6. Mše sv. 17.30
- 20.6. Mše sv. 8.00
/12. neděle v mezidobí/

24.6. Mše sv. 17.30

/Narození sv. Jana Křtitele/

27.6. Mše sv. 8.00

/13. neděle v mezidobí/

29.6. Mše sv. 16.30

/Slavnost sv. Petra a Pavla/

Prštice – kaple sv. Jana Nepomuckého

5.6. Mše sv. 16.30

12.6. Mše sv. 16.30

19.6. Mše sv. 16.30

26.6. Mše sv. 16.30

Radostice – kostel sv. Šimona a Judy

2.6. Mše sv. 17.30

DOPIS BISKUPŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA

Milé sestry, milí bratři v Kristu Ježíši, díky Bohu se situace, která více než na půl roku zásadním způsobem ochromila běžný život naší společnosti, postupně, pomalu, ale nadějně vrací k normálu. Byla to pro nás všechny zkouška víry, důvěry v Pána, ale také příležitost k přehodnocení životních priorit, každodenní rutiny a obrovská šance využít všechny ty dary, které byly doposud skryty. Pro mnohé z nás to byla doba, kdy jsme si z lidského hlediska sáhli na dno, kdy onemocnělo a zemřelo nemálo našich blízkých a přátel.

Jsme vděční a děkujeme všem těm, kteří se jakkoli podíleli na tom, že naši bližní měli potřebnou lékařskou, ošetrovatelskou i duchovní péči. Jsme rádi, že i Církev zde přiložila ruku k dílu, což není nic navíc, protože služba Bohu

a služba člověku je do ní vepsána samotným Zakladatelem.

Nyní, jak se zdá, svítá na lepší časy, a je na místě opatrný optimismus. K němu také patří návrat k bohoslužbám v jejich normální podobě. Technické prostředky byly v době, kdy pandemie doléhala plnou silou, důležitým nástrojem, jak zachovat alespoň něco a nějakým způsobem z toho, co činí Církev Církví, totiž „ecclesia“ – shromáždění. Avšak je potřeba mít stále na mysli, že skutečné fyzické shromáždění při bohoslužbě je nenahraditelné. Proto si Vás dovoluujeme povzbudit, abyste se postupně vraceli do kostelů, pochopitelně při zachování příslušných hygienických opatření a s potřebnou mírou opatrnosti. Sledování mše svaté v televizi a na sociálních sítích necht' je nadále k dispozici nemocným a těm, kteří do kostela nemohou. Je však načase, abychom si my ostatní opět připomněli, že svěcení svátečního dne je jedním z přikázání Desatera a že ke svátečnímu dni patří i účast na bohoslužbě. Je rovněž na místě, abychom projevili Bohu vděčnost za překonání této vlny pandemie a přicházeli do kostela poděkovat trvale a pravidelně s ještě větší horlivostí než dříve. Radostnou zprávou je, že můžeme opět chválit Pána i zpěvem.

Na setkání kolem Kristova oltáře se těší a ze srdce žehnají

Biskupové Čech, Moravy a Slezska
Nepomuk 18. května 2021

Zpravodaj Peregrínek je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Krzysztof Drzazga. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936